

Abstrakt

Právo na svobodu projevu je jedním ze základních práv každé demokratické společnosti. Pokud se Turecká republika stane součástí Evropské unie, jakéhosi symbolu dodržování lidských práv a svobod, bude muset v rámci předvstupních rozhovorů prokázat svou schopnost přetvořit nevládné prostředí práce tureckých novinářů na takové, které by odpovídalo evropským standardům. Analýza paragrafu 301 zohledňuje pouhý zlomek problému na rozsáhlém poli turecké žurnalistiky. Tato studie se však zabývá celkovým vývojem existence paragrafu 301, který zakazuje veřejné hanobení tureckého národa, republiky či státních a bezpečnostních složek. Jsou sledovány jednotlivé novelizace tohoto paragrafu, dílčí soudní procesy obžalovaných novinářů a dopad paragrafu 301 na vnímání a chování tureckých nacionalistů, kteří ve jménu ochrany republiky útočí na novináře stíhané dle tohoto paragrafu. Studie rovněž poukazuje na uchopení problematiky paragrafu 301 evropskými institucemi pro ochranu práv a svobod lidí, potažmo Evropskou unií. Skrze paragraf 301 je rovněž zdůrazněna rozdílná povaha Turecké republiky oproti státům EU, kdy jsou vlastenecky laděná zákonná opatření pouhým vyústěním typického tureckého charakteru.